

ματικῶν παραλλαγῶν, πρὸς ἀκριβῆ κατανόησιν τῶν εἰσέπειτα γραφέντων πολλῶν καὶ χρησίμων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ιστορικῶν συγγραμμάτων. Τοιούτων δέ προϋποκειμένων ἀρχῶν, ἡ ἐκμάθησις καὶ ἔξις τῶν κατὰ τόπους σήμερον λαλουμένων καὶ καλλιεργουμένων Σλαβωνικῶν διαλέκτων, ἔργον ἔσται τῶν περιστάσεων καὶ τῆς προθυμίας ἐκάστου.

Καὶ ή μὲν ὅλη καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῇ παρούσῃ Χρηστομαθείᾳ τοιαῦτα: ἀναγκαῖον δέ νομίζω εἰδοποιῆσαι τὸν φιλομαθῆ ἀναγνώστην, ὅτι ἐν τῇ παραθέσει τῶν Σλαβωνικῶν μεταφράσεων πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πρωτότυπα εὑρῆσει ἐνιαχοῦ μικρὰς τινὰς καὶ ἐπουσιώδεις διαφωνίας περὶ τε τὴν λέξιν καὶ τὴν φράσιν, ἐνίοτε δέ καὶ τὴν ἔννοιαν, προελθούσας πάντως ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀντιγράφων, ἐξ ὧν ἐγένετο ἡ μετάφρασις. Τοιούτων διαφωνῶν ἔχω παρ' ἐμαυτῷ μακρὸν κατάλογὸν, ἀντιπαρεξετάσας ἐπιμελῶς ἀμφότερα τὰ κείμενα, ἐξ ὧν εὗρον πολλάκις μὲν τὸ Σλαβωνικὸν διορθούμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐνίοτε δέ αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν διορθούμενον, ἡ γοῦν διαλευκανόμενον ἐκ τοῦ Σλαβωνικοῦ. Τούτων δέ παραδείγματα κείσθωσαν ὄλιγα ἐκ πολλῶν τὰ ἔξης. ἀ. τὸ ἐν σελίδῃ 87. στιχ. 10. Ήγίνεται δεῖκτη κρίτα μολύτῳ η νέο: Πορτό δόλῳ βλεψέσθη σεβεσμάρο, ἡ εἰσεέεται ταγοτέο σύδεργα-βάεσθη βοζετέθη οἰσποβίδανηεμο καὶ ψελοβίκολιοβο;

Ἡ λεξικὴ αὐτοῦ μετάφρασις εἰς τὸ Ἑλληνικόν.
Νῦν τινάσσει τὰ πτερὰ τῆς προσευχῆς πρὸς οὐρανόν· τὶ κατασπᾶς σεαυτὸν, καὶ τῇ τῶν ἥημάτων βαρύτητι, κωλύων ἀναπτῆγαι τὴν ἔξομολογήσεως πρὸς τὸν φιλάνθρωπον;

Τὸ Ἑλληνικὸν πρωτότυπον.

Νῦν τινάσσει τῆς ψυχῆς πρὸς οὐρανὸν τὸ πτερόν· τὶ κατασπᾶς αὐτὸν τῇ τῶν ἥημάτων βαρύτητι, κωλύων ἀναπτῆγαι τὴν ἔξομολόγησιν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον;